

Комисия по околна среда, общественото здраве и безопасност на храните

2015/2232(INI)

27.4.2016

СТАНОВИЩЕ

на комисията по околна среда, общественото здраве и безопасност на храните

на вниманието на комисията по промишленост, изследвания и енергетика

относно Доклада за изпълнението относно Директивата относно енергийната ефективност (2012/27/ЕС)
(2015/2232(INI))

Докладчик по становище: Петер Лизе

PA_NonLeg

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по околна среда, общественото здраве и безопасност на храните приканва водещата комисия по промишленост, изследвания и енергетика да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

- A. като има предвид, че след успешното споразумение на COP21 в Париж Европейският съюз е по- задължен от всякога да постигне целите, които си е поставил в областта на климата, а енергийната ефективност е един от най-ефективните от гледна точка на разходите начини за постигане на намаляване на емисиите на въглероден диоксид;
- Б. като има предвид, че през 2014 г. Европейският съюз изразходва 358 милиарда евро за внос на енергия, което означава почти 1 милиард евро дневно¹, което е повече от общия дефицит на Гърция (317 милиарда евро)² и почти колкото общия оборот на немския автомобилен сектор (367,9 милиарда евро)³ през 2014 г.;
1. подчертава, че подобряването на енергийната ефективност е от ключово значение за постигане на целите, които сме си поставили в областта на климата в съответствие с целите, одобрени в Споразумението от Париж, прието на COP 21, както и за намаляване на зависимостта ни от внос на енергия;
2. изтъква, че това е съществено за започването на преход към по-устойчива енергийна система, основана на възобновяеми енергийни източници, която предвижда възможно най-бързо изоставяне на енергията от изкопаеми източници;
3. припомня, че това е съществено и за създаването на работни места и устойчивия растеж – особено в МСП и промишлеността – и за повишаването на производителността и повишаването на комфорта и здравеопазването;
4. изразява своята загриженост относно оценката на Европейската комисия, изложена в Съобщението на Комисията до Европейския парламент и Съвета от 23 юли 2014 г., с което се предвижда, че със сегашното темпо няма да бъде реализирана целта на ЕС за намаляване с 20 % на потреблението на първична енергия до 2020 г., а постигнатата стойност ще бъде с 1 – 2 процентни пункта по-ниска; призовава Европейската комисия и насърчава държавите членки да положат допълнителни усилия и да предприемат мерки, за да гарантират постигането на тази европейска цел;
5. изразява своята загриженост за всички сектори, включени в доклада на Комисията и отчитащи стойности, които все още са твърде далеч от постигането на целта за

¹ Източник: Европейска комисия

² Евростат (2015 г.): Bereitstellung der Daten zu Defizit und Schuldenstand 2014 - erste Meldung (Предоставяне на данни относно дефицита и положението с дълговете за 2014 г. - първи доклад) <http://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/6796753/2-21042015-AP-DE.pdf/28a7cf93-61e6-4a81-85c7-1a168866e3ba>

³ Statista (2016): Umsatz der Automobilindustrie in Deutschland in den Jahren 2005 bis 2014 (in Milliarden Euro) (Оборот на автомобилната промишленост в Германия за периода 2005-2014 г., в милиарди евро) <http://de.statista.com/statistik/daten/studie/160479/umfrage/umsatz-der-deutschen-automobilindustrie/>

енергийна ефективност за 2020 г.; поради това призовава Комисията и държавите членки да предприемат решителни мерки в секторите строителство, транспорт, услуги и енергетика, за да се осигури по-голямо благоденствие и екологични работни места в ЕС; отбелязва, че тези мерки трябва да са в синхрон с прехода към кръгова икономика;

6. потвърждава, че Споразумението от Париж (COP21) трябва да бъде придружено от държавни планове за емисии с конкретни и проверими ангажименти по отношение на емисиите от енергийния сектор, които гарантират ангажимента за избягване на глобалното затопляне с над 2 градуса;
7. отбелязва, че частни и публични сгради представляват 40% от окончателното потребление на енергия в ЕС и 36% от емисиите на въглероден диоксид, като 50% от окончателното потребление на енергия е за отопление и охлаждане; счита следователно, че подобряването на енергийната ефективност на сградите е от първостепенно значение за намаляване на емисиите на въглероден диоксид и за подобряване на енергийната сигурност, както и за премахване на енергийната бедност и за подобряване на здравето;
8. призовава държавите членки да насърчават инвестициите в сектора на строителството, като включат повече усилия за стимулирането на сериозно реновиране на слабо изолирания сграден фонд в ЕС;
9. предлага член 4 от Директивата относно енергийната ефективност да се преформулира в смисъл на „дългосрочни стратегии за саниране на националния сграден фонд, включително за мобилизиране на инвестиции“;
10. призовава Европейската комисия и държавите членки да дадат приоритет на член 4 от Директивата по отношение на подготовката на втората версия на стратегиите, която трябва да се предостави през 2017 г. и която следва да се основава на подходящо ангажиране на заинтересованите страни, като се използват задължителни модели, включително междинни петгодишни цели и планове за изпълнение с цел постигане на сграден фонд с близко до нулево нетно потребление на енергия на равнище ЕС до 2050 г., което ще бъде необходимо за постигане на целите на споразумението от COP 21 в Париж;
11. призовава за разширяване на приложното поле на член 5 от Директивата за обхващане на всички равнища на публичната администрация; счита в това отношение, че от държавите членки следва да се изиска да установят национални механизми за споделяне на усилията за постигане на целта от 3% и гъвкавостта да избират други мерки следва да се запази, като алтернативен подход на този от параграфи 1 и 2;
12. отбелязва, че най-малък напредък е постигнат в жилищния сектор и поради това призовава държавите членки да ползват дружества за енергийни услуги и договори за енергоспестяване, да прилагат данъчни схеми и кредитни програми с цел повишаване на ниския процент на саниране на съществуващия сграден фонд в Европа и да поощряват мерките за енергийна ефективност, като например възприемането на енергийно ефективно отопление и охлаждане;

13. счита, че мерките за енергийно ефективно саниране на съществуващите сгради трябва да са приоритет при най-бедните в енергийно отношение; призовава Комисията да предложи цел за подобряване на ефективността на жилищния сграден фонд, редом с бъдещи минимални стандарти за ефективност за жилищата под наем, в контекста на преразглеждането на Директивата относно енергийната ефективност;
14. подчертава, че положените съвместно от ЕС усилия ще помогнат за създаване на общ пазар за стоки и услуги, който ще бъде от полза за пестенето на енергия, което ще намали цените за всички потребители и ще направи енергийните услуги по-достъпни, особено за уязвимите хора, ще създаде по-справедливи условия за промишлеността и ще доведе до повишаване на нейната конкурентоспособност и отваряне на нови възможности;
15. посочва, че енергоемките отрасли също трябва да дадат своя принос, както и че за целта е особено важно да бъде осигурена равнопоставеност в рамките на ЕС;
16. подчертава факта, че повече от половината от необходимите инвестиции за декарбонизация на енергийната система на ЕС до 2050 г. трябва да се насочат към енергийната ефективност; подчертава, че този подход ще гарантира, че обемът на производството на електроенергия на база изкопаеми горива ще бъде определен така, че да отговаря на бъдещото търсене и да се избягва създаването на невъзвръщаеми активи; призовава енергийната ефективност да се третира като инфраструктурен инвестиционен приоритет, който позволява тя да се развива като част от по-широките процеси на инфраструктурно планиране и финансиране на равнище ЕС и на национално равнище;
17. подчертава, че Директивата относно енергийната ефективност доведе до много положителен развој в държавите членки, но че недоброто ѝ прилагане възпрепятства реализирането на цялостния ѝ потенциал; приветства увеличената техническа помощ от страна на Комисията, целяща гарантиране на правилно и бързо изпълнение;

поради това подчертава, необходимостта от повече насоки от страна на Европейската комисия за подпомагане на държавите членки в по-ефективното изпълнение на Директивата и докладване на напредъка;
19. призовава Комисията да действа бързо като отправя обосновани искания, при необходимост, за това националните планове да бъдат хармонизирани с целите на Директивата, както и да използват всички правни средства, за да гарантират, че държавите членки предоставят актуална и точна информация;
20. призовава Комисията да насърчи обмена на добри практики между държавите членки с цел ускоряване на постигането на целите, разпространението на новаторски продукти и услуги и насърчаване на сближаването между държавите в областта на енергийната ефективност;
21. отбелязва, че държавите членки, които са все още далеч от целта за 20 % до 2020 г., трябва да бъдат насочвани от Комисията с оглед незабавното разработване на национални политики и конкретни мерки за насърчаване на енергийната ефективност и ефективност на ресурсите; за тази цел приканва настоятелно

държавите членки да прилагат и поддържат стабилна система от стимули, която да позволява сигурен приток на инвестиции и финансиране, с особено внимание към сектора на енергийната ефективност в строителството;

22. подчертава, че основната слабост на действащата директива е, че срокът на действие на повечето мерки изтича през 2020 година, в случай че тя не бъде надлежно изменена, което означава, наред с другото, че следва прилагането на основните ѝ разпоредби, по-конкретно на член 7, да бъде удължено не само до 2030 г., но и след това, и в този контекст текущата директива трябва да се оцени, с цели, които да бъдат определени в зависимост от развитието (резултати, технологични и пазарни иновации и т.н.); очаква, че това ще бъде от полза за дългосрочните мерки; отбелязва също така необходимостта от въвеждане на средносрочно оценяване, което да обезпечи постигането на целите през 2030;
23. изразява съжаление по повод неамбициозната цел от поне 27% за подобряване на енергийната ефективност до 2030 г., приета от Европейския съвет през 2014 г., за разлика от задължителната цел от 40% за изпълнение посредством индивидуални национални цели, приета от Европейския парламент; отбелязва, че стойността от 27% се обосновава основно с изключително нереалистично високия дисконтов процент, заложен в предишната оценка на въздействието; припомня, че сконтовият процент от 17,5% е по-висок от този за енергийните инвестиции в Ирак (15%); призовава Комисията да пристъпи към цялостен анализ на разходите и ползите и да възприеме социален дисконтов процент съответствие със собствените си насоки за по-добро регулиране¹;
24. призовава Комисията и държавите членки да прегледат целта за енергийна ефективност от 27% за 2030 г. с оглед на споразумението от Париж относно изменението на климата, и призовава Комисията да предложи цел за 2030 г., която да отразява равнището на потенциала за ефективна от гледна точка на разходите енергийна ефективност и която да може да бъде постигната след премахването на пазарните неефективности и несъвършенства, като се отчете обществената стойност на подхода към енергийните икономии като към вид източник на енергия;
25. припомня призива, отправен в резолюцията на Парламента от 5 февруари 2014 г. и повторен в неговите резолюции от 26 ноември 2014 г. и 14 октомври 2014 г., които призовават за три задължителни цели в областта на енергетиката и климата за 2030 г., по-специално целта за 40 % енергийна ефективност; призовава Комисията и държавите членки да преразгледат целта за енергийна ефективност от 27% за 2030 г. и да установят обвързваща цел за ефективност от 40%, и наред с това да установят цели за енергийна ефективност до 2050 г. в съответствие с амбициозните ангажименти съобразно споразуменията от Париж за запазване на глобалното повишаване на температурата под 1,5 °C; подчертава, че целта за енергийната ефективност за ЕС след 2020 г. следва да бъде задължителна и изпълнена чрез

¹ Насоки за по-добро регулиране, работен документ на службите на Комисията SWD (2015) 0111, инструмент №54: „Социалният дисконтов процент е най-често използваният в оценки на въздействието, тъй като обикновено отчита разходите и ползите от гледна точка на обществото като цяло (вместо от гледна точка само на една група от заинтересовани лица). Препоръчаният социален дисконтов процент е 4%... По принцип не е целесъобразно да се ползват алтернативни социални дисконтови проценти, тъй като последователното ползване на 4% в оценките на въздействието заедно с оценка гарантира съгласуваност и съпоставимост.“

индивидуални национални цели; настоятелно призовава Комисията да оцени няколко сценарии за енергийна ефективност до 2030 г., включително за равнище от 40%;

26. подчертава, че за постигане на целите за енергийна ефективност за 2030 г. ЕС трябва да улесни приемането на по-широка гама от инструменти и данни, като например енергийни одити и системи за енергийно управление, статистики и показатели за изпълнение, геореферентен кадастър на сградите, включващ информация относно енергийното потребление, договори за енергийни характеристики, подобрени инструменти за финансиране и инициативи за квалификация на специалисти;
27. подчертава, че висок дисконтов процент ще отрази нереалистичната прогноза, според която ефективни от гледна точка на разходите инвестиции в енергийна ефективност няма да се случат поради множеството пречки, тъй като преди всичко тези пречки се надценяват от Комисията, а дълг на политическите лидери е да преодолеят пречките пред тези инвестиции, които с времето ще се изплатят;
28. отбелязва наред с това, че настоящият висок сконтов процент предполага, че енергийната ефективност се постига само чрез индивидуални действия, и се пренебрегва фактът, че ролята на публичните органи е решаваща за реализирането на подобрения на енергийната ефективност, особено в сградите;
29. признава, че недостатъчните ценови сигнали са основната причина за намалена реакция на търсенето; призовава държавите членки да преодолеят тази бариера и да насърчат интелигентното измерване и прозрачното фактуриране като начин за стимулиране на по-отзивчиво поведение на потребителите по отношение на енергийното потребление и инвестициите в енергийна ефективност;
30. припомня заключението в Рамковата стратегия за енергиен съюз, че енергийната ефективност е вид източник на енергия; счита, че поради това високият дисконтов процент намалява собствените енергийни доставки и енергийна независимост на ЕС;
31. приветства новите иновативни и интелигентни решения за балансиране на предлагането и търсенето на електроенергия, за по-добро използване на възобновяемата енергия и за намаляване на върховото енергийно потребление; призовава за финансиране за научни изследвания и развойна дейност за тези нови решения, по-специално за сектора на МСП;
32. подчертава важността на европейските финансови инструменти под формата на кредити, гаранции и финансов капитал за набиране на частни средства за проекти за енергийна ефективност; въпреки това подчертава необходимостта от осигуряване на финансиране под формата на безвъзмездни средства за проекти в социалната сфера;
33. изразява съгласие с Комисията, че по-ниските цени на горивата, заедно с перспективата за икономически растеж, могат да застрашат допълнително постигането на целта от 20 %; призовава Комисията и държавите членки да засилят проверката на мониторинга, контрола и режима за съответствие с цел гарантиране на подходящото равнище на амбиция;

34. подчертава важното значение на преодоляването на пропуските в действащата директива, най-вече член 7, като в същото време се запазят гъвкавите възможности за държавите членки да избират между различни мерки; подчертава в това отношение възможността за избор на алтернативни мерки, като при това не се накърнява постигането на годишните цели за икономии на енергия;
35. призовава за преразглеждане на член 7, което да позволи обективно количествено определяне и постигане на изискването за 1,5 % спестяване на енергия годишно;
36. отбелязва по-специално, че въвеждащите и ранните действия съгласно член 7, параграф 2 вече не са актуални и че критерият за гъвкавост от 25 % е намалил ефективността на изискването за 1,5 % икономии на енергия годишно; изисква алтернативните мерки съгласно член 7, параграф 9 да бъдат стриктно формулирани и да могат лесно да се определят количествено; припомня, че се цели чрез член 7 да се постигне повече от половината от заложената в директивата цел от 20 %;
37. приветства факта, че енергийните одити и системите за управление на енергията съгласно член 8 допринасят за повишаването на конкурентоспособността на предприятията в ЕС; призовава да се изисква изпълнението на разходно ефективните препоръки от енергийните одити във връзка с планираната поддръжка, като се осигуряват допълнителни стимули където е необходимо; призовава Комисията и държавите членки да осигурят бързо транспониране и изпълнение на изискванията съобразно член 8, както и този член да обхване всички дружества с високо потребление на енергия;
38. подчертава значимостта на енергийните одити като предварителна стъпка на плановете за енергийна ефективност на базата на намаляване на потреблението на енергия и като мярка за справяне с енергийната бедност;
39. подчертава необходимостта от подобряване на енергийната ефективност на публичния сектор и призовава за по-добра интеграция на инициативите за пестене на енергия в обществените поръчки;
40. отбелязва, че изискванията за енергийна ефективност в обществените поръчки не са напълно разбрани от всички органи за обществени поръчки; призовава Комисията да предостави по-ясни насоки за улесняване на съответствието с член 6 от Директивата, както и по-добра интеграция в по-широките правила на ЕС относно обществените поръчки;
41. подчертава отново, че енергийната ефективност трябва да се разбира като най-устойчива мярка в рамките на задължението за намаляване на потреблението на енергия, а не като извинение за увеличаване на потреблението;
42. подчертава, че сред най-големите предизвикателства и пречки за прилагането на член 7 липсата на познания и умения на заинтересованите страни има сериозна тежест, така както и липсата на информираност от страна на крайните потребители относно задължителните режими за ефективност или алтернативните мерки, както и ограничения период (2014 – 2020 г.), в който следва да се помести всичко; следователно призовава ЕС да инвестира повече, за да се насърчи предприемането на информационни и съпътстващи действия в отделните държави членки;

43. подчертава, че по-доброто хармонизиране на методите за изчисляване на допълняемостта (способност за насърчаване на технологии с по-висока производителност спрямо средната за пазара) и съществеността (способност за насърчаване на действия, които иначе е нямало да се реализират), заедно с процедурите за измерване и проверка на икономията на енергия биха могли да спомогнат за по-доброто прилагане на разпоредбите на член 7;
44. предлага заглавието на член 7 да бъде изменено на „Схеми за подкрепа за икономии на енергия“, с цел да се подчертае необходимостта държавите членки да подпомогнат потребителите, включително МСП, в икономии на енергия и намаляването на енергийните им разходи и да въведат схеми, които позволяват постигането на такива икономии;
45. изразява загриженост относно повишаването на замърсяването, причинено от някои битови отоплителни инсталации, използващи твърда биомаса и произвеждащи големи количества фини прахови частици, азотни оксиди, въглероден оксид и диоксини, които са изключително неблагоприятни за качеството на въздуха и следователно опасни за здравето на човека; настоятелно приканва държавите членки да прилагат ефективни и екологични алтернативни решения;
46. подчертава неотложната необходимост от възприемане на по-всеобхватен подход за подобряване на енергийната ефективност на цялата транспортна система, като се разчита не само на технологичното развитие на превозните средства или задвижващите системи; вместо това приканва Комисията и държавите членки да предприемат амбициозни нови мерки за ускоряване на прехода към най-ефективните в енергийно отношение видове транспорт, както и за цялостно въвеждане на интелигентни транспортни системи (ИТС) за допълнително подобрене на ефективността и коефициента на използване на наличния капацитет както на превозните средства, така и на инфраструктурата, също така в областта на логистиката, авиацията и морския транспорт;
47. припомня, че енергийната ефективност може да бъде постигната чрез определяне на стандарти за въглеродния диоксид и информиране на потребителите относно потреблението на гориво на техните превозни средства; призовава Комисията да представи предложения за информиране на потребителите относно потреблението на гориво на новите камиони и автобуси, както и за определяне на ограничения на техните емисии на въглероден диоксид;
48. призовава Комисията да включи местните и регионалните институции, с цел насърчаване на енергийната ефективност на регионално, местно и гражданско ниво;
49. призовава за създаването на план за постепенно премахване на субсидиите за изкопаеми горива и насочването на финансови средства към проекти за енергийна ефективност, за да бъдат постигнати целите на ЕС за декарбонизация на енергийния сектор до 2050 година;
50. предлага „схемите за подкрепа на пестенето на енергия“ да дават приоритет на действията в сградния сектор, по-специално чрез насърчаване на прилагането на националните дългосрочни стратегии, включени в член 4;

51. подчертава необходимостта от амбициозно, стабилно и прозрачно управление на климата, което гарантира постигането на поставената цел за енергийна ефективност; При преразглеждането на Директивата относно енергийната ефективност трябва да бъдат въведени съответни правила; напомня на Комисията и държавите членки да гарантират широко участие на Парламента при структурирането на управлението на климата и да внасят предложения под формата на редовна законодателна процедура;
52. призовава държавите членки да включат разпоредба за значителен минимален процент на насочените към потребители с нисък доход мерки в схемите за задължения за енергийна ефективност;
53. подновява призива си за програма за значителни инвестиции за енергийна ефективност в Европа, цялостна мобилизация на Европейския фонд за стратегически инвестиции (ЕФСИ) и структурните фондове; отбелязва, че проектите за енергийна ефективност често са с малък мащаб и трябва да бъдат групирани в по-големи портфейли; за тази цел призовава Комисията, Европейската инвестиционна банка и държавите членки да предоставят повече техническа помощ и помощ при разработването на проекти за улесняване на инвестициите;
54. изразява съжаление поради ниския принос на транспорта за спестяването на енергия, равняващ се на само 3 % общ секторен дял от спестяванията, въпреки стабилизирането на пътническият трафик и спада в товарния трафик в периода между 2005 и 2013 г. поради икономическата криза; призовава държавите членки да увеличат броя на мерките, насочени към транспортния сектор;
55. отправя искане към Комисията да намали във възможно най-голяма степен документацията за МСП и публичните органи;
56. предлага преразглеждане на определението за МСП, използвано в Директивата (член 2, параграф 26), така че то да се отнася само до броя заети лица и годишния оборот, така че дружествата, които са 25% или повече контролирани от държавен орган, също да могат да се разглеждат като МСП.

**РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В ПОДПОМАГАЩАТА
КОМИСИЯ**

Дата на приемане	26.4.2016
Резултат от окончателното гласуване	+: 56 -: 10 0. 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Marco Affronte, Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Ivo Belet, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Lynn Boylan, Soledad Cabezón Ruiz, Nessa Childers, Alberto Cirio, Birgit Collin-Langen, Mireille D'Ornano, Seb Dance, Angélique Delahaye, Jørn Dohrmann, Ian Duncan, Stefan Eck, Bas Eickhout, Eleonora Evi, José Inácio Faria, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Julie Girling, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, György Hölvényi, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Benedek Jávor, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Susanne Melior, Miroslav Mikolášik, Massimo Paolucci, Gilles Pargneaux, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Daciana Octavia Sârbu, Davor Škrlec, Estefanía Torres Martínez, Nils Torvalds, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Clara Eugenia Aguilera García, Nicola Caputo, Fredrick Federley, Giorgos Grammatikakis, Merja Kyllönen, Gesine Meissner, Marijana Petir, Gabriele Preuß, Jasenko Selimovic, Kay Swinburne, Keith Taylor, Mihai Țurcanu, Tom Vandenkendelaere
Заместници (чл. 200, пар. 2), присъствали на окончателното гласуване	Мари-Кристин Бутоне